

Громадський транспорт, таксі

Мережа громадського транспорту у Львові досить розвинена та різноманітна. Електротранспорт перебуває в муніципальній власності, не приносить прибутків, тому виглядає не дуже презентабельно і сучасно. Зате він найдешевший і продовжує надавати пільги інвалідам, студентам, малим дітям та ветеранам усіх минулих війн.

У місті діють дев'ять трамвайних маршрутів, більшість яких прокладені ще до Другої світової війни. Тому й проходять вони через центр міста до тодішніх околиць.

Тролейбусна мережа виникла у другій половині двадцятого століття, що було спричинено потребами мешканців новобудов. На десятку маршрутів курсують близько сотні тролейбусів чеського або львівського виробництва.

І в тролейбусі, і в трамваї ціна за проїзд однакова — 50 копійок з пасажиром незалежно від відстані поїздки. Збирають гроші і видають квитки кондуктори, яких не треба шукати, вони знайдуть вас самі. За великий особистий вантаж також треба платити, але ніхто цього не вимагає і не робить.

Протягом минулих років бурхливо і майже хаотично почав розвиватися комерційний вид громадського транспорту — так звані «маршрутки». Почалося все цілком культурно з мікроавтобусів «Пежо». Ці мікроавтобуси швидко розв'язали, здавалося, вічну проблему громадського транспорту на тісних вуличках Львова. Але дешеві «пижики» турецького виробництва відразу почали ламатися, втратили привабливий зовнішній вигляд і комфорт у переповнених салонах. Тоді й з'явилися на львівських вулицях сотні нашвидкуруч перероблених з вантажних «Мерседесів», «ДАФів» і ще Бог знає що...

У колишніх вантажівках немає зручних крісел, вентиляції. Щодня перевозячи сотні тисяч львів'ян з околиць до центру і назад, вони зробили автомобільний рух містом украй складним або й просто небезпечним. Міська влада тільки тепер заходила якось упорядковувати цей рух і дбати про нормальні права пасажирів. Проїзд у міській «маршрутці» коштує 80 копійок, гроші збирає водій просто під час руху. Квитка не чекайте, його не буде. Комфортно, безпечно, швидко потрапити з пункту А у пункт Б краще на таксі.

Більшість стареньких «ВАЗів» чи «ГАЗів», що снують містом у пошуках пасажирів, вже давно просяться на звалище. Водії тільки умовно належать до якихось фірм, визначають ціну на власний розсуд, а тому за якість обслуговування не відповідають.

Зареєстровано близько двох десятків радіо-таксі, але переважна більшість з них є «збірними командами», що часто грають за власними правилами і без тренера. Приймаючи виклик, диспетчер не скаже, приїде по вас відносно нова іномарка чи замурзаний «Москвич». Хоча ціна буде та ж.

Повністю легальними, ліцензованими і «фірмовими» у Львові є лише кілька таксі. Це радіо-таксі, що їх можна викликати від портьє ресторану чи готелю, або навіть з мобільного телефону. Якщо ви розмовляєте з оператором самі, то досить назвати адресу і номер телефону, з якого робиться виклик. Оператор сама передзвонить, коли таксі буде подане. «Жовтий ліхтарик» приїде за 15 хвилин, у час пік за 20—25 хвилин.

Вартість поїздки у межах міста може коливатися від 8 до 20 гривень. Якщо послуги таксі вам потрібні довше, то домовлятися з водієм треба з розрахунку 15—20 гривень за годину роботи. Водій може виявитися і непоганим гідом, причому додаткової плати за це зазвичай не вимагатиме.

Можна викликати таксі до приміських мотелів чи ресторанів. Виклик таксі за межі міста коштує 7—8 гривень.

Найкраще вишколеними у Львові вважаються водії фірми «Радар-сервіс» з телефоном для виклику «000». Це червоні «Нубіри» або «Ланоси» корейсько-українського виробництва, декоровані жовтими «шахівницями», обладнані радіозв'язком та, єдині у Львові, електронними лічильниками. Лічильник видруковує чек з сумою до сплати, відстанню поїздки, датою, часом.

«Чайові» водіям солідних таксі складають не більше 10% від суми. Всі інші, не чекаючи вашої доброти, втрачують їх самі, називаючи ціну.